Pregaria.cat

Entrada

El teixit interior

Per JesusR el dl., 04/11/2019 - 00:00

Ens agradi o no ens agradi, estem sotmesos al sistema lliberal. Aquest sistema té una gran estructura internacional, fonamentalment econòmica i política, i un suport ideològic basat en la valoració del jo personal. Un jo que se suposa que pot arribar a ser lliure, que és el responsable dels seus actes i el motor de l'èxit o del fracàs. Hi ha fins i tot un cert culte, especialment mediàtic, a la persona que té una edat valorada, uns estudis acreditatius, un patrimoni guanyat o una salut envejable com a resultat de mantenir-se en forma.

El problema és que aquest jo, aquesta personalitat tan fonamental, no s'ha donat la vida a si mateixa. Resulta que, des del primer moment de la seva existència, han sigut altres qui l'han fet possible; i no sols en els primers temps de vida, sinó també en altres molt importants: les fases inicials, les terminals i algunes del mig.

Ens agradi o ens disgusti, estem teixits per altres. Molt més del que et sembla a primera vista. Més enllà del pare i de la mare, dels germans, dels familiars, dels companys, dels amors i amistats, hi ha una gran quantitat de persones, grups i col·lectius presents en el nostre teixit interior. Han deixat la seva petjada, de vegades positiva, altres negativa. Han construït i arruïnat uns valors dels quals tenim poca consciència.

Si en uns moments de quietud —aquesta realitat tan preciosa i rara— et preguntes quines són les persones que portes a dintre, quines han teixit no sols bons o mals records sinó decadències o progrés, segurament et farà una mandra notable ficar-te en aquest laberint.

Et faré una confidència. Meditant sobre aquesta qüestió, vaig entendre que ha sigut Jesús qui de forma indirecta, mitjançant altres, o directa, pel seu Esperit, més ha treballat en el teixit que hi ha en el fons del cor. I ara començo a entendre que tenim una realitat dins nostre que ens porta al que en diuen resurrecció. Estem teixits interiorment d'Aquell que és present gràcies a la Pasqua. També això va d'amor.

Som socials i comunitaris per essència, i estem destinats a la vida per participació de la Vida.